

Betænkning

over forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer m. v.

(Afgivet af landbrugs- og fiskeriudvalget den 7. december 1972).

Udvalget har i en række møder gennemgået lovforslaget og haft samråd med fiskeriministeren, der tillige skriftligt har besvaret en række spørgsmål. De modtagne svar er optrykt som bilag til betænkningen.

En deputation fra Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening har haft oretræde for udvalget for at fremlægge deres synspunkter.

Udvalget har med fiskeriministeren drøftet, om det ikke ville være ønskeligt, at det i lovtæksten klargøres, hvorledes det i § 2 omhandlede udvalg skal sammensættes, og at formanden for udvalget beskikkes blandt fiskeriministeriets repræsentanter. Fiskeriministeren har imødekommet disse synspunkter ved at stille det under nr. 1 anførte ændringsforslag. Endvidere har ministeren ved ændringsforslag nr. 2 foreslået en ændring af lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, således at der tilvejebringes overensstemmelse med ikrafttrædelsesbestemmelser i andre love, der vedtages i forbindelse med Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Endelig har ministeren ved ændringsforslag nr. 3 foreslået indsat en revisionsbestemmelse i lovforslaget.

Under et samråd med udvalget har fiskeriministeren endvidere erklæret sig indforstået med at orientere folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg om aktuelle og væ-

sentlige forhold vedrørende administrationen af markedsordningerne inden for fiskeriområdet.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af fiskeriministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) kan tiltræde de af fiskeriministeren stillede ændringsforslag, men vil undlade at stemme ved lovforslagets 3. behandling.

Ændringsforslag.

Af *fiskeriministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2.

1) *Stk. 1* affattes således:

„Fiskeriministeren nedsætter et udvalg bestående af 2 repræsentanter for fiskeriministeriet og 9 erhvervsrepræsentanter. Af disse beskikkes 4 efter forslag fra Dansk Fiskeriforening, Danmarks Havfiskeriforening og De samvirkende danske Andelsfiskesalgforeninger i forening, 1 efter forslag fra Foreningen for Danmarks Fiske-Konservesindustri og Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri i forening, 2 efter forslag fra Danmarks Fiske-

eksportørforening, 1 efter forslag fra Danske Fiskefiletfabrikers Eksportforening og Dansk Fiskeindustriforening i forening samt 1 efter forslag fra Sammenslutningen af danske Ørredeksportører. Der beskikkes en stedfortræder for hvert af udvalgets medlemmer efter forslag fra vedkommende organisationer. Formanden beskikkes af ministeren blandt fiskeriministeriets repræsentanter.“

Til § 8.

2) Paragraffen affattes således:

„§ 8. Loven træder i kraft den 1. januar 1973.“

Ny paragraf.

3) Efter § 9 indsættes som ny paragraf:

„§ 10. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1974-75.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget tilsigter dels at fastlægge udvalgets sammensætning i selve lovteksten, dels at fastslå, at formanden skal være en af fiskeriministeriets repræsentanter.

Til nr. 2

Formålet med ændringsforslaget er at tilvejebringe overensstemmelse med ikrafttrædelsesbestemmelser i andre EF-følgelove.

Til nr. 3.

Det anses for hensigtsmæssigt, at der optages en revisionsbestemmelse i lovforslaget.

Risgaard Knudsen, formand.	Bertel Pedersen.	Falk Hansen.	Søren B. Jørgensen.	Evald Kristensen.
Buchart Petersen.	Erik Worm, næstformand.	Aage Frandsen.	Morten Lange.	Henning Andersen.
Lowzow.	H. C. Toft.	Anders Andersen.	Søren Jensen (Hasserris).	Koføed.
	Erik Hansen (Nordj. amt).		Svend Haugaard.	

Bilag.

Udvalgets spørgsmål til fiskeriministeren og ministerens svar.

Spørgsmål 1:

Giver lovforslaget muligheder for indførelse af bestemmelser om fangstbegrænsninger, og vil disse i bekræftende fald alene kunne fastsættes af hensyn til prisstabiliseringsformål, eller skal de også kunne fastsættes med henblik på fredning m.v.?

Besvarelse:

Efter EF's forordning om markedsorganisation vil fangstbegrænsninger (fangstrationering) kun kunne foretages som led i producentorganisationernes virksomhed i prisstabiliserende øjemed og er derfor fiskeriministeriet og dermed loven uvedkommende.

Efter EF's nuværende politik er fredningsbestemmelser o.lign. ikke et fællesskabsanliggende, men overladt til de enkelte medlemsstaters nationale lovgivning. Som følge heraf giver lovforslaget i princippet ikke mulighed for indførelse af bestemmelser om fangstbegrænsninger.

Når jeg anfører „i princippet“ i det foregående afsnit, skyldes det, at der i artikel 5 i Rådets forordning nr. 2141 af 20. oktober 1970 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren er en begrænset adgang for Rådet til at træffe de fornødne foranstaltninger på et medlemslands fiskeriterritorium til bevarelse af fiskebestande, hvis eksistens er truet som følge af overfiskning. Disse foranstaltninger kan omfatte restriktioner med hensyn til fangst af visse fiskearter, fangstområder, *fangstperiode*, fangstmetoder og fiskeredskaber.

Spørgsmål 2:

Hvilke regler påtænker ministeren at fastsætte for at sikre andre medlemslandes fiskeres ret til at lande deres fisk i danske havne?

29 Udvalgenes betænkninger m. m.

Besvarelse:

Der kan i denne forbindelse eventuelt blive tale om regler indeholdende strafsanktioner i de tilfælde, hvor der nægtes fiskerfartøjer fra en anden medlemsstat lige vilkår med nationale fiskere til havne og anlæg ved førstehåndsafsætningen og til alle tekniske installationer og udstyr i forbindelse hermed, jfr. artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning nr. 2142 af 20. oktober 1970 om den fælles markedsordning for fiskerivarer.

Det bemærkes dog i denne forbindelse, at da en forordning i henhold til artikel 189, 2. afsnit, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab er bindende i alle enkeltheder og umiddelbart gældende i hver medlemsstat, er det tvivlsomt, om der i praksis vil blive behov for særlige regler til at sikre andre medlemsstaters fiskeres adgang til at foretage landinger i danske havne.

Spørgsmål 3:

Hvorledes vil ministeren kunne sikre danske fiskere en tilsvarende ret til at lande fisk i andre medlemslandes havne?

Besvarelse:

Efter den i besvarelsen af spørgsmål 2 nævnte bestemmelse tilkommer der danske fiskere en ret til at lande fisk i andre medlemslandes havne. Såfremt danske fiskere er udsat for en forskelsbehandling, vil det efter almindelige regler kunne give anledning til klage over for vedkommende EF-institutioner.

Spørgsmål 4:

Gælder der for tiden en fri landingsret medlemslandene imellem?

Besvarelse:

I princippet gælder der efter den i besvarelsen af spørgsmål 2 nævnte bestemmelse en fri landingsret mellem de nuværende medlemslande. Da der i flere af disse er etableret producentorganisationer og fangsterne som hovedregel skal afleveres til producentorganisationen, medfører dette en faktisk begrænsning i den frie landingsadgang for medlemmerne, medmindre der er truffet samarbejdsaftaler mellem producentorganisationerne i et medlemsland og producentorganisationerne i et andet medlemsland. Der er i et vist omfang allerede truffet sådanne samarbejdsaftaler.

Spørgsmål 5:

Skal det sidste afsnit i bemærkningerne til § 2 forstås således, at der ikke kan blive tale om udbetaling af honorarer til erhvervsrepræsentanterne i udvalget?

Besvarelse:

De pågældende bemærkninger i sidste afsnit til § 2 tager egentlig ikke sigte på honorarspørgsmålet, som vil blive afgjort i overensstemmelse med den til enhver tid gældende praksis. Efter den praksis, der bl.a. også som led i statens sparebestræbelser er under udvikling, er det dog ikke hensigten, at der skal ydes honorarer til erhvervsrepræsentanterne i udvalget.

Spørgsmål 6:

Hvem skal afholde de udgifter, der vil følge af den i § 3 omhandlede indberetningspligt?

Besvarelse:

Efter EF's markedsordning påhviler det medlemsstaterne at give Kommissionen en række oplysninger om markedsforholdene. Udgifterne til indsamlingen, bearbejdelsen og videregivelsen til Kommissionen af disse oplysninger påhviler det derfor fiskeriministeriet at afholde.

Spørgsmål 7:

Under henvisning til bemærkningerne til § 4 og til ministerens udtalelser herom ved lovforslagets 1. behandling spørges, om ministeren vil være sindet at foretage følgende tilføjelse til § 4 efter ordene „statsautoriseret revisor“: „eller en af skattemyndighederne godkendt revisor“.

Besvarelse:

Der foreligger i øjeblikket ikke fuld klarhed over, hvilke krav der fra EF's side vil blive stillet med hensyn til kontrollen med de mellemværender, der kan opstå i forbindelse med tilskudsordninger o. lign. Det kan ikke udelukkes, at man fra EF's side i visse tilfælde vil stille krav om statsautoriseret revision som grundlag for udbetalinger af fælles fondsmidler, og jeg vil derfor foretrække at bevare den foreslåede formulering, som ikke ubetinget stiller krav om statsautoriseret revision, jfr. ordet „kan“.